

BAKA GYÖRGYI

Egyetleneim

Csillagfényetek áramlása ereimben
ismeretlen érzéseket kavar.
Mindedig váratatok, hogy vakon is
reméljek, bízzak jöveteletekben.
Hittétek, hogy megnyílik látásom...
Úgy vélem, még most is formálódik
bennem, még mindig nem lett
nyilvánvalóvá, hogy kik voltunk,
vagyunk egymásnak.

Mindent kergetve elvesztettem
a már eddig létezőt is?
Mozdulatlan kő, lezárt szem.
Nélkületek hogyan ismerhetném
meg magam? Csendetek nélkül
hogyan szólhatnék? Szenvedéseitek
nélkül hogyan kiálthatnék?
Közelségeitek rügyeket fakaszt
sejtjeimben. Ami volt, és ami
most van fojtogat vagy ölelve ringat,
átalakít és megőriz, felforgat,
lehúz a tétovaság szikkadt mezőire.

Gyermeki arcotok átsugárzik
a ködburok-kérgen, egy új
tapasztalás sejtelve szakad fel,
csukódik befelé a lélek rejtekébe,
a felsejlő *közép* magába fogadja,
kiegyenlítve a szétfeszülő árnyakat,
mozdulatlan egybe gyűjtve a folyton
változót, a más léptékű,
idő nélküli, tüzes fókuszpontokat.

Szavaid forrása

CUKOR GYÖRGY 70. SZÜLETÉS NAPJÁRA

Akáclevelek rezgésében
szívverésed dobban, lombok
között éneklő rigók hangja árad,
egybeszakad múlt és jövő
a közelgő hajnalodásban.

Tárt szemedben ködgomolygás,
az összekarcolt egek mögött
a Kerka-patak hullámszik,
a rét fényrétegeiben kisgyermek
álldogál – aki voltál – ugrál,
hempereg, utánzással, átéléssel,
önátadással veszi birtokba
a létet, sehol sincs és mindenhol
van egyszerre egyedül és együtt.

A főiskolás társakkal ámulások
és zuhanások közben összeér
a múlt, lángoló képzetek,
fiatalság jobbító álmai,
sírások, álmok, nevetések,
éltető lélegzet-áramlások,
igazmondás égető tövisei.

Összegyűrt kéziratlapjaid
fölött csukott szemmel merengsz,
torokszorító előérzete sebes,
behorpadt homlokoknak –
az anyaföld kitéphetetlen gyökerei,
fölszálló pára, sejtek mélyén
örvénylő szeretet és fájdalom,
mind forrása szavaidnak,
mert *a szó haza is egyben.*

Felsejlő titkok

- H A I K U K -

tudatunk mélyén
sebek sejtelmek tépett
szárnyak titkai

gyermeki mosoly:
láthatatlan fény-szikra
csöndbe szótt titok

az időtlen és
a pillanat összeér
lángra lobbant lét

éber álomban
juharlevélen szálldos
titkos jelenlét

titkom mélysége:
sebzetten is repülni
mint fényes szilánk